

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 832/2024
18.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Зорице Булајић, Весне Станковић, Јелице Бојанић Керкез и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., Града ... и ББ из села ..., Општина ..., чији је заједнички пуномоћник Милета Масларевић, адвокат из ..., против туженог Удружења осигураваача Србије – Гарантни фонд, Београд, чији је пуномоћник Славко Макаји, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 955/23 од 11.09.2023. године, у седници одржаној 18.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 955/23 од 11.09.2023. године, као изузетно дозвољеној у преиначујућем делу.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 955/23 од 11.09.2023. године у преиначујућем делу.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца АА за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 2137/20 од 05.12.2022. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу АА на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати 70.000,00 динара и за претрпљени страх 60.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.12.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца АА да се обавезе тужени да му на име нематеријалне штете за претрпљене физичке болове поред досуђеног износа у ставу првом изреке пресуде, исплати још 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.12.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ББ којим је тражио да се обавезе тужени да му на име материјалне штете исплати 102.510,90 динара са законском затезном каматом од 16.05.2018. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова

парничног поступка исплати 117.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 955/23 од 11.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и првостепена пресуда потврђена у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем и четвртом изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу ББ на име материјалне штете исплати 102.510,00 динара са законском затезном каматом од 16.06.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац ББ тражио да се обавезе тужени да му на име материјалне штете од 102.510,90 динара исплати законску затезну камату од 16.05.2018. године до 15.06.2022. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка тужиоцима солидарно исплати 130.500,00 динара, и то тужиоцу АА износ од још 35.200,00 динара, а тужиоцу ББ износ од још 39.050,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу ББ на име трошкова жалбеног поступка исплати 29.850,00 динара.

Тужилац АА је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Тужени у ревизији није пружио доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога, ревизијом се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

По члану 468. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску

противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 02.11.2018. године, а вредност предмета спора је 390.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора по тужби би не прелази динарску противвредност 3.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је применом члана 479. став 6. ЗПП ревизија туженог недозвољена.

Без обзира што је првостепена одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**